

[Indenrigsministeren.]

i januar måned et eller andet sted i landet skal have stået på en valgliste, der fremlægges til offentligt eftersyn. Man har imidlertid fundet det forsvarligt, idet det trods alt drejer sig om et mindre antal vælgere, og da de pågældende ved næste almindelige valglistes udarbejdelse vil blive optaget på den valgliste, der fremlægges til eftersyn, vil man kunne gøre det.

Til § 17 foreslås, at der i stk. 3 indføjes et nyt 3. punktum, hvorefter indenrigsministeren bemyndiges til at foretage forandringer i valgkredsfortegnelsen i forbindelse med ændringer i den kommunale inddeling, der sker i henhold til loven om landkommunernes styrelse, således at der til enhver tid skabes sammenhæng mellem valgkredsfortegnelsen og de kommunale grænser. Endvidere er foreslået den fornødne ajourføring af valgkredsfortegnelsen som følge af ændringer i den kommunale inddeling i de forløbne år.

Til kapitlet om stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel — afstemning pr. brev — foreslås indsat regler om stemmeafgivning for hospitalsindlagte patienter — et punkt, som jeg om lidt skal vende tilbage til — samt nogle enkelte andre mindre ændringer. Angående disse mindre ændringer skal jeg først pege på den foreslåede udvidelse af fristen for afgivelse af stemme på et folkerregister. Den nuværende regel om afstemning de 3 sidste søgnedage før valgdagen foreslås udvidet til de 7 sidste søgnedage. Det har i praksis vist sig, at 3 dage er for lidt, navnlig for folk, der skal rejse til udlandet og inden for den hidtidige frist ikke har kunnet stemme her i landet inden afrejsen og heller ikke har haft mulighed for at stemme i udlandet så tidligt, at stemmesedlen kan nå hjem til valgdagen. Ved en udvidelse til 7 dage skulle disse vanskeligheder i det store og hele kunne overvindes.

I samme kapitel foreslås desuden, at en brevstemmeseddel også skal anses for korrekt udfyldt, når den er forsynet med bogstavbetegnelse på et af de deltagende partier. Efter de gældende regler skal stemmesedlen påføres enten navnet på en af de i amts- eller storkredsen opstillede kandidater eller navnet på et af de deltagende partier, men bogstavbetegnelsen

har jo efterhånden vundet en sådan udbredelse, at den i den almindelige bevidsthed identificeres med partibetegnelsen, og det må være rimeligt, at dette nu også finder udtryk ved en ændring i brevstemme-reglerne på dette punkt.

Det fremsatte lovforslag indeholder ikke ændringer i de gældende bestemmelser om adgang for et parti til at opnå repræsentation i folketinget.

Minimumsbetingelserne for, at et parti kan deltage i fordelingen af tillægsmandater, er som bekendt, at partiet skal have opnået et kredsmandat eller i hele landet have opnået mindst 60 000 stemmer eller inden for hvert af de tre områder, landet er opdelt i, have opnået mindst lige så mange stemmer som det gennemsnitlige antal gyldige stemmer, der i området er afgivet pr. kredsmandat. Disse betingelser blev fastsat ved folketingsvalgloven af 1953, men fik ikke tilslutning fra alle sider, og der er da også i den forløbne tid blevet fremsat forslag til ændring af 60 000 stemmers reglen, den såkaldte spærreregulering. De fremsatte forslag om nedsættelse af de 60 000 stemmer er hidtil blevet afvist af de 3 store partier, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at der inden for disse partier fortsat er stemning for at bevare en eller anden form for en begrænsning; men som den højærede statsminister sagde ved tingets åbning, er regeringen indstillet på at tage spørgsmålet om ændring i de gældende regler for partiets adgang til repræsentation i folketinget op til forhandling, og en sådan forhandling kan formentlig bedst finde sted i det udvalg, som vel nu vil blive nedsat. Regeringen møder ikke til denne forhandling med et forud indtaget standpunkt; tværtimod er regeringen indstillet på en fordomsfri drøftelse, og vi må så se, hvilke ændringer der under et udvalgsarbejde kan opnås flertal for eller måske endog enighed om.

Spørgsmålet om adgangen for syge til at afgive stemme har optaget tinget med mellemrum i de sidste 50 år. Det drøftedes første gang i 1910, og senest fandt en sådan drøftelse sted i foråret 1953 i forbindelse med behandlingen af det som følge af grundlovsændringen udarbejdede forslag til lov om valg til folketinget; endvidere har spørgsmålet været drøftet dels i den i 1921